

B. Rugăciune

Doamne, Îți mulțumim și Te lăudăm pentru tot ceea ce însemni pentru noi și pentru tot ceea ce ne pui la dispoziție. Când asupra noastră se abat probleme, dificultăți și obstacole, Tu ești gata și vrei să ne ajuți. Tu nu îndepărtezi obstacolele din calea noastră. Acest lucru ne-ar face molateci și slabi. Dar Tu ne dai posibilitatea ca în fața obstacolelor să devenim biruitori. În numele lui Isus ne rugăm. Amin.

De ținut minte

Un slujitor creștin trebuie să persevereze dincolo de obstacolele imediate.

LECȚIA 10

Învățătorii mincinoși

Textul lecției: 1 Timotei 4

Contextul biblic al lecției: 1 Timotei 1; 4; Tit 2:1-5

1 Timotei 4

1. Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor,

2. abătuți de fățarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.

3. Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor, pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțumiri de către cei ce cred și cunosc adevărul.

4. Căci orice faptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este lepădat, dacă se ia cu mulțumiri;

5. pentru că este sfințit prin Cuvîntul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale buneii învățături, pe care ai urmat-o pînă acum.

7. Ferește-te de basmele lumești și băbești. Caută să fii evlavios.

8. Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe cînd evlavia este folositoare în orice privință, întrucît ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Iată un cuvînt adevărat și cu totul vrednic de primit!

10. Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm, pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mintuitorul tuturor oamenilor, și mai ales al celor credincioși.

11. Poruncește și învață aceste lucruri.

12. Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.

13. Pînă voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care o dai altora.

14. Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mîinilor de către ceata prezbiterilor.

15. Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.

16. Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mîntui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.

VERSETUL DE AUR: „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mîntui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă“ (1 Timotei 4:16).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Nevoia de a avea o doctrină sănătoasă, 1 Timotei 1:1-11.
- M. Îndurare pentru păcătos, 1 Timotei 1:12-20.
- M. Rugăți-vă pentru toți oamenii, 1 Timotei 2:1-7.
- J. Responsabilitatea credincioșilor mai în vîrstă, Tit 2:1-5.
- V. Creația lui Dumnezeu este bună, 1 Timotei 4:1-5.
- S. Edificat în credință și doctrină, 1 Timotei 4:6-10.
- D. Un exemplu pentru credincioși, 1 Timotei 4:11-16.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să descopere caracteristici ale credinței creștine și să le folosească în evaluarea altor sisteme de credință.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult
- 1. O apreciere deosebită (1 Timotei 4:1-5)

- II. Un exercițiu deosebit (1 Timotei 4:6-8)
- III. O speranță deosebită (1 Timotei 4:9, 10)
- IV. Un exemplu deosebit (1 Timotei 4:11-16)

Concluzie

- A. Eradicarea lucrurilor lipsite de substanță
- B. Stabilirea caracteristicilor distinctive
- C. Rugăciune
- D. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

Epistolele către Timotei nu sînt discutate suficient de mult din cauză că 1 Timotei 4:12 se referă la „tinerețea” lui Timotei. Unii adulți au sentimentul că sfatul dat lui Timotei este adresat unui adolescent și de aceea nu este pertinent pentru adulți.

Cuvîntul grecesc folosit în 1 Timotei 4:12 pentru „tinerețe” este *neotes*. Acest cuvînt este, într-adevăr, tradus corect, dar în cultura grecească *neotes* mai înseamna și „în floarea vîrstei” sau „de vîrstă potrivită pentru serviciul militar”. Cercetătorii Bibliei au păreri diferite cu privire la perioada din viață avută în vedere atunci cînd cuvîntul „tinerețe” este menționat în Noul Testament grecesc, dar cei mai mulți dintre ei sînt de acord că vîrsta superioară era cel puțin de treizeci de ani. Unii consideră vîrsta de patruzeci de ani ca limită superioară.

Dacă adăugăm la aceasta convingerea cercetătorilor Bibliei că au trecut 15 ani de la prima întîlnire a lui Pavel cu Timotei (Faptele 16:1-3) pînă la momentul scrierii primei Epistole către Timotei, se pare că putem dovedi, cu destulă siguranță, că în momentul cînd Pavel a menționat „tinerețea” lui, Timotei nu mai era un adolescent.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Într-o cultură care reflectă și nutrește multe idei diferite cu privire la creștinism, discutarea semnelor distinctive ale creștinismului pare să fie esențială pentru viața Bisericii. Analizați opiniile a doi gînditori creștini bine cunoscuți:

„Mărturia biblică și viața de pelerin și de popor străin în această lume... fac dovada unei înțelegeri clare a conceptului de națiune și cetățenie, a societății și a schimbărilor sociale, a politicii și a revoluției, a eticii sociale și a tacticilor politice, a speranței și a acțiunii” (William Strinufellow, *An Ethic for Christians and Other Aliens in a Strange Land* — O etică pentru creștini și alți străini într-o țară străină).

„Dacă Cristos este într-adevăr Domn, El trebuie să fie Domnul vieții întregi — în probleme spirituale, desigur, dar în aceeași măsură peste

întregul spectru al vieții, inclusiv peste problemele de natură intelectuală și peste domeniul culturii, al legii și al guvernului... Noi trebuie să subliniem în egală măsură și în același timp nevoia de a trăi în așa fel încît să dăm dovadă că Cristos este Domn în orice domeniu al culturii și al societății” (Francis Schaeffer, *The Great Evangelical Disaster* — Marele dezastru evanghelic).

Ambii teologi afirmă nevoia ca semnele distinctive ale creștinismului să fie văzute în societate. Ambii sînt de acord că în fiecare domeniu al vieții la care participă creștinul, caracterul de Domn al lui Cristos trebuie să fie reflectat. Dar ideile lor diferă cînd este vorba despre modul în care aceste semne distinctive trebuie să fie puse în practică și cînd trebuie să decidem care semne distinctive necesită o imediată atenție.

Totuși, ambii gînditori îi încurajează pe cititori să privească Biblia ca pe o sursă de referință primară în ce privește semnele distinctive ale creștinismului. Lecția de astăzi se ocupă de cîteva dintre semnele distinctive ale credinței creștine, așa cum sînt acestea văzute prin ochii apostolului Pavel.

I. O apreciere deosebită (1 Timotei 4:1-5)

Gîndește-te la sarcina care a stat înaintea liderilor Bisericii primare cînd aceasta a fost confruntată cu învățătorii mincinoși. Biserica era tînără, iar credincioșii erau începători în credință. Liderii simțeau că răspunderea lor de a proteja neexperimentata Biserică nu era mică. După care principii trebuiau ei să acționeze?

Răspunsul la această întrebare se găsește (cel puțin parțial) în 1 Timotei 4. Credincioșii pot fi învățați de către liderii lor semne distinctive ale credinței, care să-i ajute să evalueze și să respingă învățătura falsă.

Învățătura falsă la care se referă 1 Timotei 4 și-a avut și ea semnele ei distinctive. Mulți cercetători ai Bibliei cred că învățătura falsă menționată în acest text era o formă de gnosticism, deși ei au păreri diferite cu privire la faza de dezvoltare a sistemului gnostic din această perioadă. În mare, gnosticismul a susținut că domeniul spiritual este bun prin natura sa, în timp ce domeniul material, tot prin natura sa, este rău. Domeniul material și cel spiritual erau în conflict (lupta clasică dintre bine și rău). Ca să încurajăm binele, carnea trebuie ținută sub control. De aici rezultă învățătura conform căreia căsătoria și carnea erau tabu, deoarece ambele serveau pentru perpetuarea cărnii (care, fiind materială, trebuia să fie rău).

Pentru unii gnosticismul era probabil chiar impresionant, dar în mod sigur nu era de natură creștină. Concepția iudeo-creștină susține că universul creat, chiar dacă este material, este bun pentru că Dumnezeu a

declarat că este bun. Dumnezeu a dat lucrarea mâinilor sale oamenilor ca să se bucure de ea, nu ca să fie disprețuită ca fiind rea. De asemenea, Dumnezeu Însuși a instituit căsătoria. (Pentru referințe, citește Genesa 1:27-31; Genesa 9:3; Faptele 10:9-16.)

Apariția învățătorilor mincinoși l-a întristat pe Pavel, dar se pare că nu l-a surprins. L-a întristat pentru că unii învățători mincinoși au făcut cândva parte din Biserică, dar ei au abandonat creștinismul, alipindu-se de „duhuri înșelătoare“ și de „învățăturile dracilor“. Dar Pavel se aștepta la așa ceva. Atât fosta lui credință iudaică cât și actuala credință creștină au susținut că venirea lui Mesia va fi precedată de vremuri grele. În aceste vremuri amăgitorii vor colinda năvalnic, iar Pavel i-a numărat și pe gnostici în rîndul acelor amăgitori.

Ca să dea o replică învățătorilor mincinoși, Pavel i-a adus aminte lui Timotei de aprecierea deosebită pe care trebuie să o aibă un creștin pentru darurile pe care Dumnezeu i le-a dat.

Întrebarea 1

Care ar fi putut să fie câteva rezultate dezastruoase ale practicării de către creștinii primari a unor forme de abținere descrise în 1 Timotei 4:3?

(Răspuns) Permite clasei să se gîndească câteva momente. O idee ar fi că o astfel de abținere ar fi putut diminua valoarea harului lui Dumnezeu în ochii celor care se abțineau de la anumite lucruri admise. O altă posibilitate este aceea că abținerea ar fi încurajat o concepție negativă despre lume. Oricare ar fi motivele, trebuie să fie clar că astfel de abținere ar fi denaturat în esență doctrina Bisericii primare.

Întrebarea 2

Care sînt câteva diferențe între aprecierea creștinească a darurilor lui Dumnezeu și complacerea lumească în ele? Cît de evidentă este această diferență în societatea zilelor noastre?

(Răspuns) Deși răspunsurile pot varia puțin, o posibilitate distinctă este faptul că cel credincios se folosește de aceste daruri dînd dovadă de moderație, și nu de abuz sau de abținere. Un alt răspuns posibil este că în aprecierea sa, credinciosul recunoaște că Dumnezeu este Cel care dă daruri bune. Modalitățile care stau la îndemîna credinciosului pentru a-și arăta în mod clar în societatea de azi aprecierea pentru darurile lui Dumnezeu pot include un stil de viață care să reflecte moderație și o apreciere față de lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, de care ei nu trebuie să fie obsedați și pe care nu trebuie să o respingă. De exemplu, faptul că cineva încearcă să-și controleze pofta de mîncare cât și strădania cuiva de a-și repara viața de căsnicie ar putea să indice un stil de viață care să reflecte aprecierea credinciosului pentru darurile lui Dumnezeu.

II. Un exercițiu deosebit (1 Timotei 4:6-8)

În versetul 6, Pavel îi adresează lui Timotei o chemare puternică: să-i hrănească și pe alții, așa cum se hrănește pe sine, cu „cuvintele credinței și ale buneii învățături“. Sarcina aceasta îi va cere lui Timotei o atenție deosebită.

Uneori sistemul lumii a amenințat Biserica primară, nu atât de mult cu erezia cît cu lucruri lipsite de substanță. Fanteziile culturale și tradiția au reușit să-i obsedeze pe oameni în așa măsură încît prioritățile zilnice să fie lăsate la o parte, inclusiv acele priorități care zidesc împărăția lui Dumnezeu.

Pavel i-a oferit lui Timotei, ca obiect de meditație, două exemple de preocupare pentru lucruri lipsite de substanță. Primul apare în versetul 7. Aluzia la „basmelumești și băbești“ este, aproape sigur, un atac împotriva sistemelor filozofice speculative ale zilei. Creștinismul a stat departe de aceste sisteme, prin faptul că nu s-a bazat niciodată pe speculații omenești, ci are ca temelie istoria umană în Persoana lui Isus Cristos. Pentru Timotei și pentru alți credincioși din era primară tentația a fost aceea de a discuta de dragul discuției — de a se amesteca în discuțiile încurcate și puerile cu care își petreceau timpul multe persoane din acele zile. O astfel de discuție ar avea un efect periculos asupra sarcinii care i-a fost încredințată lui Timotei în versetul 6.

Al doilea exemplu de preocupare pentru lucruri lipsite de substanță caracteristice culturii greco-romane este menționat aproape în treacăt în versetul 8. Expresia lui Pavel „deprinderea trupeză este de puțin folos“ a fost o afirmație care contrasta radical cu cultura zilei. Atît grecii cît și romanii erau obsedați de „frumusețea trupului“, o reminiscență din zilele cînd se punea accent deosebit pe pregătirea fizică pentru serviciul militar. Sălile de sport și stațiunile balneo-climaterice din zilele acelea erau foarte aglomerate și, în același timp, acestea erau locuri renumite pentru activități homosexuale. Nu este de mirare deci că Pavel l-a încurajat pe Timotei să dea prioritate practicării evlaviei față de preocuparea de a avea un trup perfect.

Credinciosul este chemat să facă un exercițiu deosebit: exercițiul evlaviei. În loc să-și ruineze creierul căutînd ultimele noutăți în filozofie, sau în loc să-și încordeze mușchii în fața oglinzii, credinciosul este chemat să facă exerciții pentru eternitate. Și ce a vrut Pavel să spună prin această chemare deosebită pe care i-a adresat-o lui Timotei?

Cuvîntul grecesc tradus în pasajul de mai sus prin „evlavie“ este *eusebeia*. Printre alți cercetători ai Bibliei, Ralph Martin a remarcat că *eusebeia* nu înseamnă pur și simplu posedarea unei calități personale morale, ci este un rezultat al punerii în practică a credinței cuiva. Cu alte cuvinte, *eusebeia*

nu este o calitate pe care cineva o moștenește, ci este o calitate care se dezvoltă în măsura în care persoana respectivă respectă principiile credinței sale. Această „evlavie“ trebuie, într-adevăr, *exersată*.

În efortul de a pune în practică credința, prin acest exercițiu deosebit, va fi necesar să se aibă în vedere și renunțarea la preocupările lumești pentru lucruri care, la urma urmei, sînt lipsite de substanță.

Întrebarea 3

De ce credeți că era atât de important ca Biserica primară să-și concentreze atenția asupra problemelor de bază ale credinței ei?

(Răspuns) Un răspuns poate fi acela că, datorită faptului că Biserica era destul de tânără, pentru a-și dezvolta o identitate și o doctrină aparte era necesar să se țină de învățătura de bază. Un alt răspuns posibil este că atenția pe care ei o acordau acestor probleme putea întări viața Bisericii primare, clădind relații și cimentîndu-le cu principii după voia lui Dumnezeu. Înainte de a trece mai departe, permite clasei să dezbată această idee cîteva momente.

Întrebarea 4

Care sînt factorii care ar putea ajuta Biserica zilelor noastre să decidă în ce măsură unele probleme sînt mai importante decît altele?

(Răspuns) Ne putem gândi la mai multe răspunsuri care pot include: atitudinea față de Biblie, rugăciunea activă, regulamentul de funcționare a bisericii respective, voturile bisericii ș.a. Un alt factor determinant la care ne putem gândi este nevoia ca societatea să se pronunțe asupra unor probleme.

III. O speranță deosebită (1 Timotei 4:9, 10)

Caracteristica de bază a credinței creștine este dependența absolută și încrederea credincioșilor în singurul Mîntuitor, Isus Cristos. Dacă Persoana unică a lui Cristos nu se află în centrul existenței unui credincios, celelalte caracteristici ale credinței ar putea ușor să fie puse în rînd cu celelalte concepții ale lumii.

În timpul Noului Testament, o astfel de mărturisire a unei credințe totale intra deseori în conflict direct cu religia de stat a acelor zile. „Închinarea la Cezar“ a luat ființă cînd împărații romani au cerut publicului să le ofere ovațiile pe care ei credeau că le merită. Guvernului roman nu-i plăcea ca oamenii să declare că o altă persoană este autoritatea absolută peste viața lor. De multe ori, expresia creștină „Isus este Domnul“ a fost rostită cu prețul vieții. Speranța deosebită în Domnul Isus și dependența absolută de El au constituit într-adevăr motivul pentru munca și lupta menționate în versetul 10.

Ar trebui menționat în această fază un alt aspect al gnosticismului. Poate

că unii se miră de înverșunarea cu care Pavel se referă la învățătorii mincinoși la începutul capitolului 4 din 1 Timotei. Această înverșunare a fost provocată în parte de felul cum vedeau gnosticii Persoana lui Isus Cristos. Deoarece în ochii gnosticilor numai realitatea spirituală era bună, ei au avut tendința de a denatura Persoana lui Isus în două feluri: ei au ajuns să-i învețe pe oameni în primul rînd că de fapt Isus nu a venit niciodată ca o ființă omenească sau că trupul lui Isus nu a înviat, ci a înviat numai spiritul lui. În parte, acesta este motivul pentru care în Noul Testament se pune așa de mare accent pe învierea Trupului lui Isus (1 Corinteni 15) și se insistă așa de mult asupra faptului că Isus a venit în trup de carne (1 Ioan 4).

Pavel consideră pe bună dreptate că un credincios nu are nici o caracteristică demnă de a fi menționată dacă Persoana lui Isus Cristos nu este unică: înviat în trup, Cuvînt făcut trup și Mîntuitor numai prin har. Așa că relatarea realităților cu care a fost confruntată Biserica primară reflectă o dependență fermă de Dumnezeu-Om al istoriei, Isus Cristos, ca singură speranță pentru omenire, o hotărîre de a sta lipiți de El cu orice preț — o caracteristică distinctivă care a dat identitate credinței.

Întrebarea 5

În ce fel reflectă 1 Timotei 4:10 lucrul despre care Biserica a înțeles că este fundamental pentru credința ei?

(Răspuns) Încurajează-i pe elevii tăi să mediteze la caracterul unic al lui Isus, la dependența noastră de El, la devotamentul care se cere din partea lor (poate că membrii clasei îl vor descrie ca „voința de a suferi“ sau ca „o atitudine care aplică credința în practică“) și la posibilitățile care există pentru cei care în prezent nu împărtășesc această credință (de exemplu, „Mîntuitorul tuturor oamenilor“ ar putea indica faptul că noi trebuie să-l vorotim pe fiecare om un membru potențial al Trupului lui Cristos). Înainte de a trece mai departe, dă-le timp să mediteze la aceste lucruri ca să poată răspunde cît mai corect.

Întrebarea 6

În ce fel ar trebui ca această înțelegere fundamentală să afecteze astăzi raportul dintre Biserică și lume?

(Răspuns) Încurajează-i pe membrii clasei tale să arate cîteva modalități concrete prin care înțelegerea esenței credinței creștine ar trebui să influențeze viața Bisericii de azi, în ce privește atitudinile, acțiunile și relațiile. Desigur, trebuie să te aștepți ca răspunsurile să fie diferite. Exemplele pot include: o dăruire jertfitoare a timpului și a resurselor, reîmprospătarea relațiilor interpersonale etc. Răspunsurile care privesc modul în care Biserica stabilește un raport cu lumea ar putea să se refere în special la responsabilitatea Bisericii de a-și pune în practică credința,

arătînd în felul acesta caracterul lui Dumnezeu, sau să se refere la necesitatea Bisericii de a nu face nici un compromis atunci cînd Îl mărturisește pe Isus ca Domn, atît prin cuvînt cît și cu fapta.

IV. Un exemplu deosebit (1 Timotei 4:11-16)

Învățătorii mincinoși se demască singuri prin ipocrizia lor. Evident că așa s-a întîmplat în situația la care s-a referit Pavel în 1 Timotei 4, fiindcă în versetul 2 el i-a numit pe învățătorii mincinoși ipocriți.

Așadar, putem face cel puțin o distincție între învățătorii mincinoși și creștinii care își practică credința: creștinii nu trebuie niciodată să predice un lucru și să facă altul. Dimpotrivă, exemplul creștinului trebuie să fie un învățător tot atît de eficient ca și cuvintele creștinului!

Acest lucru este valabil mai ales pentru cei care sînt puși deoparte ca să fie lideri creștini. Exemplul pe care Timotei l-a dat celor pe care îi conducea putea să aibă o însemnătate deosebit de mare pentru el însuși și pentru alții (v. 16). Dacă Timotei făcea dovada unei credințe statornice, și alții ar fi beneficiat. Dacă Timotei lua în serios chemarea de a „porunci și a învăța“ (v. 11) pe cei din biserica lui caracteristicile credinței creștine, el le-ar fi dat posibilitatea să-și mențină credința chiar și în mijlocul unui avînt al învățăturilor false.

Totuși, ca să poată fi un astfel de exemplu, era necesar ca el să acorde o mare atenție exercițiului evlaviei (așa cum am menționat mai înainte). Acest exercițiu trebuia să-i influențeze vorbirea, gîndurile, studiul, talentele, devotamentul față de Dumnezeu, relațiile cu alții — să-l influențeze în aceste domenii *în permanență*.

Noi toți ne putem gîndi la mai multe exemple de ipocriți. Dar reflectînd asupra problemei, ne putem gîndi și la cei care au exemplificat bine în viața lor trăirea creștină și i-au învățat și pe alții să umble ca niște creștini. Trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru astfel de lideri.

Întrebarea 7

Care sînt cîteva caracteristici ale unui lider creștin prezentate în 1 Timotei 4:11-16?

(Răspuns) Sînt posibile aici expresii care să descrie consecvența, devotamentul și purtarea exemplară a acestuia.

Întrebarea 8

În ce fel sînt responsabilitățile unui lider creștin diferite de cele ale unui lider necreștin?

(Răspuns) Dă-le elevilor tăi exemple de lideri necreștini *buni* și apoi cere-le să discute diferența dintre aceștia și liderii creștini. O diferență este faptul că liderul creștin trebuie să fie preocupat întotdeauna de a-L lua de model pe Cristos, în timp ce liderul necreștin poate foarte bine căuta să ofere un model cu totul diferit.

Concluzie

A. Eradicarea lucrurilor lipsite de substanță

Împarte clasa în grupuri mici de două pînă la patru persoane. Cere-le să-și aleagă o persoană care să facă notările necesare și care să reprezinte grupul. Împarte hîrtie de scris și creioane acestor responsabili de grupă. Îndrumă grupurile să mediteze la caracteristicile credinței creștine care au fost scoase în relief în lecția de astăzi. Cere-le să sugereze și să discute orice alte caracteristici ale credinței creștine pe care ei, ca grup le descoperă. După trei sau cinci minute, cere grupurilor să împărtășească celelalte caracteristici întregii clase.

Apoi spune-le membrilor clasei să lucreze din nou la nivel de grup. Anunță-i că vor fi parte a unui exercițiu de două minute. Scopul acestui exercițiu pregătitor este ca grupul să întocmească o listă cu trei pînă la cinci caracteristici ale credinței creștine, pe care să le poată folosi în procesul de evaluare a altor sisteme de credință. Spune grupelor că vor avea două minute să-și întocmească lista. Responsabilii de grupe pot să-și noteze punctele sugerate de ceilalți.

Dă semnalul pentru începutul perioadei de două minute. Anunță clasa cînd a trecut un minut și cînd mai au doar treizeci de secunde. La sfîrșitul celor două minute, cere fiecărui responsabil de grupă să citească lista cu caracteristici pe care a întocmit-o. Notează caracteristicile comune mai multor grupe.

Pune-le întrebarea: „Ce v-a determinat să alegeți caracteristicile pe care le-ați ales?“ Fă ca discuția să continue.

Întrebarea 9

Cum poate un credincios în societatea de astăzi să-și păstreze atenția concentrată asupra problemelor importante ale vieții?

(Răspuns) Fii pregătit să primești mai multe răspunsuri, începînd cu păstrarea în ordine a vieții de părtășie cu Dumnezeu și terminînd cu a fi conștient de problemele din societate care au nevoie de influență creștină. Răspunsurile trebuie să reflecte modul în care punerea în practică a caracteristicilor credinței creștine ne ajută să ne păstrăm atenția concentrată asupra acestor probleme.

B. Stabilirea caracteristicilor distinctive

Cere-i fiecărui membru al clasei să împărtășească din lecția de astăzi o caracteristică distinctivă a credinței creștine care a avut o însemnătate mai deosebită pentru el. Această caracteristică poate fi luată din lecția predată sau din cele descoperite în timpul exercițiului grupei. Pune-i fiecăruia întrebarea: „Care este motivul pentru care această caracteristică ți-a atras atenția?“ După ce fiecare membru al clasei și-a împărtășit gîndurile, treci mai departe.

Întrebarea 10

De ce credeți că o înțelegere profundă a caracteristicilor credinței creștine este importantă pentru creștinul zilelor noastre?

(Răspuns) S-ar putea foarte bine ca mulți membri din clasa ta să creadă că pericolele pe care le prezintă filozofiile false sînt tot atît de reale astăzi cum au fost în epoca Noului Testament. De aceea, o înțelegere corectă a caracteristicilor credinței creștine l-ar putea ajuta pe creștinul zilelor noastre să înlătore orice confuzie privitoare la alte sisteme de credință și ar putea, de asemenea, să-l pregătească în mai mare măsură pe credincios să-și împărtășească credința.

C. Rugăciune

Tată, Îți mulțumim că ne-ai dat o identitate distinctă. Îți mulțumim că ne-ai dat un Mîntuitor unic. Te rugăm să ne înveți să stăm neclintiți în credința noastră, în timp ce căutăm să Te slujim pe Tine și pe alții. Ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

D. De ținut minte

Instruirea doctrinară sănătoasă constituie un puternic mijloc de apărare împotriva învățaturii false.

LECȚIA 11**Ordinea corectă a priorităților vieții**

Textul lecției: 1 Timotei 6:6-19

Contextul biblic al lecției: 1 Timotei 6:6-21

1 Timotei 6:6-19

6. Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig.

7. Căci noi n-am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.

8. Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.

9. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare.

10. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii care au umblat după ea au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.

11. Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri și caută dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea blîndețea.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire, înaintea multor martori.

13. Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Cristos Isus, care a făcut acea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont,

14. să păzești porunca fără prihană și fără vină, pînă la arătarea Domnului nostru Isus Cristos,

15. care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpînitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,

16. singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu l-a văzut, nici nu-l poate vedea, și care are cinstea și puterea veșnică! Amin.

17. Îndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngîmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele.

18. Îndeamnă-i să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții,

19. așa ca să-și strîngă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață.

VERSETUL DE AUR: „Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri și caută dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blîndețea“ (1 Timotei 6:11).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Poartă de grijă familiei tale, 1 Timotei 5:1-8.
- M. Sfaturi cu privire la văduve, 1 Timotei 5:9-16.
- M. Dă cinste liderilor bisericii, 1 Timotei 5:17-24.
- J. Un model de fapte bune, Tit 2:7-15.
- V. Dă-le o învățătură sănătoasă, 1 Timotei 6:1-8.
- S. Caută viață, nu bogății, 1 Timotei 6:9-13.
- D. Cum să fii bogat, 1 Timotei 6:14-21.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să analizeze rolul pe care bogățiile materiale îl joacă în stabilirea priorităților.